

**Палюга Христина Василівна, студентка 4 курсу,
Пробоїв Ольга Анатоліївна, к.е.н., доцентка,
доцентка кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

МІГРАЦІЙНА КРИЗА ТА ЇЇ НАСЛІДКИ ДЛЯ КРАЇН ЄВРОПИ

Події останніх років наочно показують, що в Європейському Союзі виникла нова, досить серйозна, проблема - приплив великої кількості біженців зі Сходу, які долають тисячі кілометрів, щоб перетнути межі європейських країн та оселитися в одній із країн ЄС. Керівництво європейських країн виявилось зовсім не готовим конструктивно та швидко реагувати на загострення проблем, пов'язаних із глобальними міграційними процесами. Відсутність чітко виробленого плану подолання кризових явищ та відповідного інструментарію врегулювання ситуації призвели до міграційної кризи у 2015-2017 роках, яка й досі є однією із найважливіших проблем європейців.

Проблема вже не в надмірній кількості мігрантів та шукачів притулку, як це було донедавна, а у тому, що у Європейському Союзі немає однаковості щодо політики їх утримання та розміщення. Із зменшенням кількості мігрантів, які приїжджають до Європи, зменшується співпраця та розподіл обов'язків у межах ЄС. У межах Європейського Союзу формуються окремі блоки країн з протилежними інтересами, що підриває загальний дух Європейського Союзу та ставить під загрозу існування колективної валюти.

Метою дослідження є огляд міграційної ситуації в Європі для проведення аналізу причин, які спонукають біженців зі східних та африканських країн перетинати європейські кордони з метою виявлення можливих сценаріїв подолання наслідків міграційної кризи та пошуку шляхів виходу із цієї ситуації.

Міграційні тенденції у об'єднаній Європі вивчають на різних рівнях у своїх роботах іноземні та українські дослідники, зокрема: О.Білик, О.Грішнова, Х.Злотник, В.Іваненко, К.Іглічка, С.Замок, Т.Клінченко, В.Коваленко, І. Коллет, В.Кривенко, О.Малиновська, О.Піскун, П.Стакер, С.Тімур та інші.

На сьогодні головними причинами міграційної кризи у країнах ЄС є: збройні конфлікти, громадянські війни та слабкий контроль європейських країн над їхніми кордонами [1]. Власне, саме це спричинило міграційну кризу 2015 року, яка виявила низку проблем всередині ЄС та розбіжність країн у прийнятті рішень. На сучасному етапі розвитку світового господарства існуючі тенденції міграції біженців зовсім невтішні для Європейського Союзу. Все більше біженців перетинають європейські кордони в пошуках кращого життя, що загрожує безпеці та стабільності європейських країн й спричинює гуманітарну кризу в європейському середовищі [2].

У період з 1 січня по 31 грудня 2019 р. з Північної Африки та Туреччини через три середземноморські маршрути прибуло близько 123 700 біженців та мігрантів, що на 13% менше, ніж у 2018 році. Більшість біженців перетнула

Східне Середземномор'я зі сторони Туреччини. Прибуття у 2019 році найчастіше надходять із Афганістану, Сирії, Марокко та Алжиру (рис. 1).

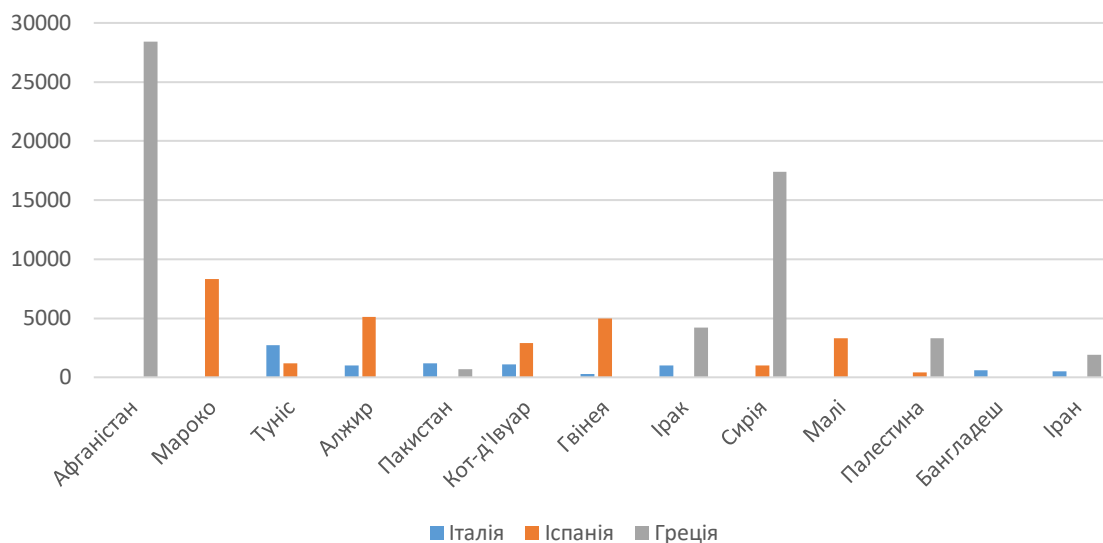

Рис.1 Найчастіші прибуття в 2019 році в середземноморські країни

Примітка. Побудовано на основі даних UNHCR, The UN Refugee Agency 2019 [3]

Щоб врятувати мігрантів, які перетинають Середземномор'я, та ефективно боротися із контрабандистами, що нелегально перевозять людей до Європи, ЄС провів три операції в Середземномор'ї: «Софія», «Теміс» (раніше операція «Тритон») та «Посейдон» [5].

Країни ЄС й досі здійснюють пошук шляхів подолання міграційної кризи. Шенген не зазнав краху під тиском мігрантів, але питання про перезавантаження системи управління міграцією стоїть на порядку денному в Брюсселі та національних столицях ЄС. У березні 2019 року президент Франції Еммануель Макрон наголошував на необхідності принципово пересмислити Шенгенську зону [4].

Практика показує, що вирішення міграційної кризи в країнах ЄС має бути всебічним, а сама міграційна політика європейських країн повинна враховувати усі важливі суспільно-політичні, культурні та етнічні цінності, оскільки невирішеність цієї проблеми посилює міжетнічні та соціальні проблеми. Не варто забувати, що інтеграція мігрантів має відбуватися поступово, приймаюча країна повинна допомагати мігрантам і біженцям у вивченні мови та культури, відкривати ринок праці, забезпечувати доступ до систем освіти та охорони здоров'я, захищати від дискримінації. З іншого боку, іммігранти повинні бути готові до інтеграції у нове суспільство, поважати його традиції й культуру. Соціально-культурні зміни, зумовлені імміграцією, етнічними та релігійними конфліктами, трансформаційними процесами, змушують суспільство шукати найбільш прийнятні можливості для національної співпраці. Перспективними є подальші дослідження впливу мігрантів на національну ідентичність країн ЄС,

адже сьогодні ми спостерігаємо збільшення масштабів міграції та зміну її характеру, що значно посилює конфлікти у політичному, економічному й соціальному житті країн ЄС. І питання, яким буде процес інтеграції культур іммігрантів з Сирії та інших країн Близького Сходу в європейський культурний простір, залишатиметься відкритим.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Глава МИД ФРГ: основной причиной миграционного кризиса остается конфликт в Сирии. ИТАСС. URL: <http://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/2339533>.
2. Кермач Р. Проблема біженців в ЄС: довгострокові наслідки нового виклику / Фонд «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва. URL: <https://dif.org.ua/article/problema-bizhentsiv-v-es-dovgostrokovii-naslidki-novogo-vikliku>.
3. Прибуття біженців та мігрантів УВКБ ООН до Європи у 2019 році (Середземномор'я) (січень - грудень 2019 року). URL: <https://reliefweb.int/report/spain/unhcr-refugee-and-migrant-arrivals-europe-2019-mediterranean-january-december-2019>.
4. Emmanuel Macron, 'Dear Europe, Brexit is a lesson for all of us: It's time for renewal'. The Guardian, El País, Die Welt, Il Corriere de la Sera and others. 4 March 2019. URL: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2019/mar/04/europe-brexit-uk>.
5. Saving lives at sea and targeting criminal networks. European Council, Council of the EU. URL: <http://www.consilium.europa.eu/en/policies/migratory-pressures/sea-criminal-networks>.

**Нагірняк Ігор Володимирович, магістрант,
Стефанишин Лілія Стефанівна, к.е.н, доцентка,
доцентка кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

**МЕТОДИКА ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ АСОРТИМЕНТНОЇ
ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА**

Оцінка ефективності асортиментної політики підприємства є необхідною для розуміння менеджментом підприємства того, які види продукції або товарних груп дають найбільшу частку обороту. Тим більше що, відповідно до відомого принципу Парето, на 80% обсягів продажів припадає зазвичай тільки на 20% товарних позицій.

Звідси очевидно, що розуміння того, що саме входить в ці 20% товарних позицій, принаймні дозволить не розпорошувати ресурси і допомогти сконцентрувати підприємства увагу саме на тих складових товарного асортименту, які приносять основний дохід.

При прийнятті рішення щодо оптимізації асортименту та структури товарних запасів прогресивні керівники використовують поєднання ABC- та XYZ - аналізу [1].

Він дозволяє провести групування даних з продажу залежно від внеску в виручку підприємства (ABC-аналіз) та регулярності покупок (XYZ-аналіз).

ABC-аналіз передбачає поділ товарних запасів на три наступні категорії: